

ДЕТСКА ГРАДИНА № 186 „ДЕНИЦА“
СТОЛИЧНА ОБЩИНА – РАЙОН „МЛАДОСТ“

1799 София ж.к. „Младост“ – 2, ул. „Малкият принц“ № 4, тел.: 0878934940

www.denica-dg.com ; odzdenica@abv.bg;

УТВЪРЖДАВАМ!

ДИРЕКТОР: .....

/А. КРЪСТАНОВА/

(Заповед № 356 - 028 / 15.09.2023г.)

СЪГЛАСУВАН: .....

(ДОБРИ РАХНЕВ)

Председател на Обществен съвет

СЪГЛАСУВАН: .....

(МИЛАН МАРТИНОВ)

Председател на СО

МЕХАНИЗЪМ
ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА ТОРМОЗА И
НАСИЛИЕТО
В ДГ № 186 „ДЕНИЦА“
ЗА УЧЕБНАТА 2023 / 2024 Г.

2023

I. ВЪВЕДЕНИЕ И ЦЕЛ НА НАСТОЯЩИЯ ДОКУМЕНТ

Настоящият документ е разработен съгласно *„Механизъм за противодействие на тормоза и насилието в институциите в системата на предучилищното и училищното образование и Алгоритъма за неговото прилагане„*, изработен от работна група в Министерството на образованието и науката с участието на представители на Министерството на труда и социалната политика, Агенцията за социално подпомагане, Държавната агенция за закрила на детето, Национална мрежа за децата, Фондация „Асоциация Анимус“, Асоциация „Родители“, Сдружение „Дете и пространство“ и УНИЦЕФ България.

Документът има за цел да очертае рамките на единен механизъм за превенция и интервенция на насилието и тормоза, който да подпомогне екипа на ДГ № 186 „Деница“ в усилията за създаване на сигурна образователна среда.

Въвеждането на общ механизъм се налага от разбирането, че реален напредък в справянето с насилието и тормоза може да бъде постигнат само при прилагането на последователна и целенасочена политика, която се споделя и изпълнява от всички участници в образователният процес. Политиката за развитие на ДГ № 186 „Деница“ регламентира в дългосрочен план целите и задачите по отношение на превенцията на насилието, както и разписва конкретни роли, отговорности и процедури за действие при възникнали ситуации на насилие и тормоз. Тези елементи са подробно разгледани в настоящия документ.

Документът се състои от две основни части, приложения и алгоритъм за прилагането на Механизма. В първата част се разяснява понятията „насилие“ и „тормоз“, разликата между тях, видовете поведение, които те включват, както и белезите, по които да бъдат разпознати. Тази част е информативна и с нея трябва да бъдат запознати всички в институциите в системата на предучилищното и училищното образование.

Във втората част на документа се разглеждат задължителните елементи на цялостната политика за сигурна образователна среда – превенция и интервенции, в случай на насилие и тормоз. Разясняват се още дейностите по превенция и интервенция /реакция/, които се осъществяват на равнище институция и на равнище група/клас, включването на родителите като неизменен участник, както и се очертават основните ресурси, които институциите в системата на предучилищното и училищното образование и съответното Министерство на образованието и науката трябва да осигурят, за да може ефективно да се предотвратява насилието.

Приложенията към основният документ дават практически насоки за това как да се прави изследване и оценка на актуалната ситуация, как да се осъществят дейностите на ниво група група, как да се подаде сигнал към други служби или услуги при възникване на по-сериозни ситуации с оглед на причинената вреда и последиците за живота и здравето на децата.

Алгоритъмът разписва конкретни стъпки за реализирането на дейностите по настоящия механизъм.

II. ИЗМЕРЕНИЯ НА НАСИЛИЕТО И ТОРМОЗА В ДГ № 186 „ДЕНИЦА“ КАКВО Е НАСИЛИЕ?

В България в официална употреба е дефиницията на понятието „насилие“, дадена в параграф 1, т. 1 – 5 от допълнителните разпоредби на Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето:

„Насилие“ над дете е всеки акт на физическо, психическо или сексуално насилие, пренебрегване търговска или друга експлоатация, водеща до действителна или вероятна вреда върху здравето, живота, развитието или достойнството на детето, което може да се осъществява в семейна, училищна и социална среда.

„Физическо насилие“ е причиняване на телесна повреда, включително причиняване причиняване на болка или страдание, без разстройство на здравето.

„Психическо насилие“ са всички действия, които могат да имат вредно въздействие върху психичното здраве и развитие на детето, като подценяване, подигравателно отношение, заплаха, дискриминация, отхвърляне или други форми на отрицателно отношение, както и неспособността на родителя, настойника, попечителя или на лицето, което полага грижи за детето, да осигури подходяща подкрепяща среда.

„Сексуално насилие“ е използването на дете за сексуално задоволяване. Сексуално насилие и злоупотреба над дете според определението на Световната здравна организация е „участието на дете в сексуални действия, които той или тя не разбира напълно и за които не е в състояние да даде информирано съгласие, или които са в нарушение на законите или социалните табу на обществото”.

„Пренебрегване“ е неуспехът на родителя, настойника и попечителя или на лицето, което полага грижи за детето, да осигури развитието на детето в една от следните области: здраве, образование, емоционално развитие, изхранване, осигуряване на дом и безопасност, когато е в състояние да го направи.

Насилието може да бъде от възрастен към дете, между деца и от дете към възрастен.

КАКВО Е ТОРМОЗ?

Тормозът е специфичен вид насилие сред децата и е сред най-неуловимите форми на агресивно поведение и насилие. Но не всеки акт насилие е тормоз. Тормозът между връстници е групов феномен. Случаите на тормоз се извършват в групова среда, в присъствието на други връстници е групов феномен и в отсъствието на възрастни. Професор д-р Дан Олвеус определя тормоза като „повтарящи се във времето негативни действия от страна на един или повече ученици, когато някой умишлено причинява или опитва да пречене травма или дискомфорт на друго дете чрез физически контакт, чрез думи или друг начин”.

Тормозът, независимо от това как се упражнява, е много сериозно, оставящо травматични следи действие, защото тормозеният не може да се защити със собствени усилия. Тормозът не спира от само себе си, без външна намеса.

Ключови в разбирането за тормоза са следните характеристики:

1. Злонамерена проява, която има за цел да нарани или унижи дете.
2. Извършва се от позиция на силата, като едната страна използва доминиращата си позиция, за да нарани другата физически или психически, да я унизи или изолира.
3. Повтаря се многократно във времето, а не е еднократен и изолиран акт на насилие.

Проявите на тормоз най-общо могат да бъдат описани като:

Физически тормоз, например, блъскане, щипане, разрушаване, удряне, нанасяне на болка, спъване, затваряне в някое помещение.

Психически тормоз, например, подмятане, подиграване, закачане, обиди, омаловажаване, заплахи, изнудване, повреждане на личните вещи, кражба и хвърляне на вещи, заплашителни погледи, неприятелско следене; словесни изрази, които имат за цел да унижат и оскърбят детето на база раса, пол, сексуалност, увреждане или друго, с което се подчертава различие от останалите. Когато е в група – под формата на изолиране, игнориране, изключване от групови дейности, избягване, одумване и разпространение на зловни слухове, натиск върху другите да не влизат в приятелски отношения с децата, обект и тормоз.

Сексуален тормоз – представлява всяка форма на нежелано словесно, несловесно или физическо поведение със сексуален характер, имащо за цел или водещо до накарняване на достойнството на лицето, и по-специално създаване на смуцаваща,

враждебна, деградираща /принизяваща/, унижителна или обидна обстановка. Включва измислянето на сексуализирани прякори или имена, коментари за външността на някой и подигравки със сексуално значение, неподходящо докосване, бележки и надписи със сексуално съдържание и т.н. до по-екстремни форми на нападане и насилие.

Кибернасилие и Кибертормоз– насилие и тормоз, които се осъществяват в дигитална среда чрез дигитални устройства. Включват създаване и разпространение на обидни, заплашителни и подигравателни визуални материали, снимки и текстови съобщения, които уронват достойнството на детето или го унижават: снимането на дете с мобилен телефон и свободното разпространяване на снимки или видеозапис без негово съгласие, кражба на самоличност/профили, обиди разпространение на слухове в социалните мрежи и др.

Ако дете е въввлечено в рискова ситуация онлайн, това винаги има своите отражения в реалния му живот. Преживяванията за детето могат да бъдат дори по-унижителни, тъй като кибертормозът не може да бъде прекратен веднага и е достъпен до много по-голям кръг хора.

Разлики между тормоз и закачки или игра между децата и учениците

По-голямата част от ситуациите на тормоз могат да бъдат овладени от учителите, а някои - от самите деца. Всяка намеса изисква внимателна преценка на ситуацията и нейната тежест. На първо място важно е да се разграничат случаите, когато не се касае за тормоз, а само за игра или приятелско премерване на силите между децата. За целта е необходимо да се наблюдава поведението на децата, включително и на тези, които само присъстват без активно да участват. Следното би могло да помогне за правилна оценка на ситуацията:

- Ако децата се закачат, бутат или блъскат или си разменят шеги, като при това се смеят, разменят си ролите и позициите и никое от тях няма видимо доминиращо положение, а околните не им обръщат особено внимание, то най-вероятно става дума за игра;
- Ако едно от децата е видимо напрегнато, не се усмихва, опитва се да се махне , ако ролите не се сменят, а другото дете е в постоянно доминираща позиция и това поведение привлича вниманието на околните, то най-вероятно става дума за тормоз;
- Ако детето не се чувства добре от закачките и подигравките, тогава поведението може да е тормоз;
- Ако детето, към когото са отправени подигравките, поиска от другото дете

да спре и той или тя не спират да се подиграват, тогава става въпрос за тормоз;

- Ако детето, който дразни, продължава да дразни или дразни отново и отново, това е тормоз;
- Ако дразненето е за нещо, което детето не може да промени/височина, носене на очила, тегло, способност да чете, атлетически способности и пр./, тогава може да е тормоз;
- Ако има и други хора наоколо, които наблюдават ситуацията и си окуражават или се присъединяват към ситуацията на подигравки, това и тормоз;
- Ако едното дете е по-силно или по-популярно, по-голямо на възраст или по-властно, това може да е тормоз.

Ако се касае просто за приятелска игра, учителят може да се намеси, за да предупреди децата да внимават да не са наранят. Ако обаче наблюдаваното поведение може да бъде определено като тормоз, е необходимо да се предприемат съответните стъпки, описани в механизма.

Физическото насилие и тормоз са формите, които възрастните най-често забелязват и затова често мерките за справяне обикновено са насочени именно към тях. Психическото насилие и тормоз по-трудно могат да бъдат установени, тъй като не са така видими, а и децата, от своя страна, нямат нагласата да споделят с възрастните за своите преживявания.

Проблемът се задълбочава, когато психическото насилие и тормоз, като обидните думи и прякори, социалното изолиране и други се подценяват от възрастните и се считат за нормална част от процеса на социализация и израстване на децата. Ето защо е важно да се обърне внимание още при първите признаци за съществуването на насилие и тормоз.

Признаци, по които може да се разпознаят насилието и тормозът:

Разпознаването на насилие и тормоз включва следните физически и различии по вид и цвят натъртвания, включително синини, постоянни или чести червени петна, включително от пръсти, насинени очи, следи от ухапване.

- неправдоподобии или объркани обяснения за травмите, включително едносрични отговори;
- безпокойство и крайности в поведението - от агресивност до пасивност;
- лоша представа за себе си - децата смятат, че са заслужили насилието;
- прекалена отстъпчивост на детето и оставяне без протест да се прави каквото и да било с него;

- влошаване на здравословното състояние, което включва прилошавания, главоболие, отпадналост;
- влошаване на успеха от обучението и чести отсъствия от училище;
- чести отсъствия от определени часове;
- детето може да стане затворено и изолирано, да не желае да контактува с връстниците си;
- агресивно поведение и/или поведение, насочено към привличане на вниманието, упорито непослушание, самонараняване;
- внезапни избухвания, които са необичайни за възрастта или за нивото на развитие на детето;
- бягане и криене, включително зачестили бягства от училище;
- загуба на доверие, неучастие в общите занимания в училище, ниска самооценка;
- употреба на алкохол, медикаменти, занемаряване (постоянно обличане на едни и същи дрехи или отказ да сресва косата си);
- психосоматични симптоми, като болки в стомаха, главоболие, гадене и др., оплаква се, че сънува кошмари и сънят му е нарушен;
- различни прояви на сексуализирано поведение (имитация на сексуален акт, разголване, използване на език, свързан със сексуални действия и т. н., които са нехарактерни за съответната възраст). Наблюдават се промени в навиците или в използването на Интернет и социалните мрежи.

Тормозът между деца спада към насилието над дете и се третира с мерките на Закона за закрила на детето. Според чл.7, ал.1 и 2 от Закона за закрила на детето, всяко дете има право на закрила от насилие и всеки, на когото стане известно за дете, преживяло насилие, е длъжен да сигнализира органите по закрила.

III. ПОЛИТИКА ЗА ПРЕВЕНЦИЯ И ИНТЕРВЕНЦИЯ НА НАСИЛИЕ И ТОРМОЗ

1. Принципи, ценности, философия

ДГ № 186 „Деница“ на основание чл. 2, ал. 3 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО), изм. и доп. ДВ. бр.11 / 2 02 2023г, самостоятелно разработва и прилага цялостна политика за:

1.1. Подкрепа за личностно развитие на детето и ученика.

1.2. Изграждане на позитивен организационен климат.

1.3. Утвърждаване на позитивна дисциплина.

1.4. Развитие на училищната общност.

Превенцията и интервенцията на насилието и тормоза в ДГ № 186 „Деница“ са неизменна част от тези политики. Съобразно потребностите на училището превенцията и интервенцията са оформени в самостоятелен документ като част от общите политики за развитие на институцията и осигуряване на сигурна образователна среда.

Политиката на ДГ № 186 „Деница“ за превенция и интервенция на насилието и тормоза се основава на споделени ценности, философия, норми, правила и традиции за участие и взаимодействие на директора, педагогическия и непедагогическия персонал, родителите, децата и учениците в изграждането на сигурна среда. Тя се базира на основни принципи и положения, съдържа цели, стратегии, очаквани резултати и отговорности за всички участници в процеса на образование.

Основни цели на подготовката за превенция и интервенция на насилието са:

- Създадена позитивна култура и климат в ДГ № 186 „Деница“;
- Повишена осведомеността на всички участници в процеса на предучилищното и училищното образование, че насилието е неприемливо поведение;
- Разработена система за превенция, която създава условия за превантивна работа с групата/класа и включва децата в образователни дейности, семинари, работилници, които да ги запознават с различните форми на насилие и тормоз, да възпитават уважение и толерантност към различията, да развиват чувствителност към границите на другия, етика на взаимоотношенията, кое поведение е приемливо и кое - не, как да се реагира на неприемливо поведение, др.;
- Създадена система за интервенция с разработени правила и процедури във връзка с всяка една проява на насилие и тормоз, включително по отношение на идентифициране и сигнализиране;
- Създадена система за предоставяне на подкрепа за пострадалите и въвлечените в ситуациите на насилие и тормоз;
- Развита устойчива система за изграждане на капацитет у всички участници в образователния процес под формата на обучителни дейности, механизми за сътрудничество с други, външни за училището, изграждане на ефективна система за дежурство и др.;
- Създадени механизми за проследяване на ефективността от дейностите по превенция и интервенция и кореспондиране с дейности по процедура за реализиране на

ОПЛР.

В допълнение на принципите в системата на предучилищното и училищното образование, цитирани в чл. 3, ал. 2 от ЗПУО, изм. и доп. ДВ. бр.11 / 2 02 2023г., политиката на ДГ № 186 „Деница“ за сигурна образователна среда се базира и на следните специфични принципи:

Позитивна култура и климат, които:

➤ приемат различието и разнообразието и се базират на принципите на приобщаващо образование;

➤ дават възможност за развитие на сигурна среда, в която децата отрито споделят и обсъждат теми, свързани с насилието;

➤ насърчават взаимоотношения на уважение сред цялата общност.

• Ефективно лидерство;

• Прилагането на цялостен институционален подход;

• Споделено разбиране за насилието и тормоза и последиците;

• Подкрепа и мотивиране на децата и служителите, в т. ч. информиране, обучение, консултиране, супервизия и изграждане на капацитет за справяне с насилието;

• Въвеждане на образователни стратегии и дейности за превенция (вкл. Мерки по информиране), които:

➤ развиват емпатия, уважение и резилианс сред децата;

➤ ясно адресират агресивно поведение;

➤ изграждат нулева толерантност към всички форми на насилие;

• Системност и регулярност при вписване, изясняване и прилагане на мерки и последващи действия в случаи на насилие и тормоз;

• Координация и последователни усилия от страна на институцията за изграждане на мрежа от взаимовръзки и взаимодействия за изграждане на по- сигурна среда;

• Партньорство с родителите;

• Непрекъснатата оценка и проследяване на ефективността на цялостната политика за превенция и интервенция на насилие и тормоз.

Причините за насилието са много и комплексни и ДГ № 186 „Деница“ не би могла да повлияе на всички. Но целта е успешно да се намалят тези фактори, които са свързани със средата в самото училище и които допринасят за проявата на насилие и

агресивни модели на поведение. За сигурна образователна среда и нулева толерантност към насилие и тормоз се осъществяват редица стъпки:

- системни усилия за възпитаване у децата на социални умения и нагласи, които не допускат насилие във взаимоотношенията;
- подобряване на физическата среда (с фокус върху занималните, спалните, физкултурният и музикален салон, както и санитарните помещения и общите помещения), която не съдържа предпоставка за изява на агресивно поведение и в същото време създава условия за формирането на групата като общност;
- работа с нагласите към ученето, които намаляват съревнователния елемент между децата за сметка на екипната работа и споделяне на проблеми в общността на групата, както и проектно-базирано обучение, включително и изнесени дейности, които дават отлични резултати в тази посока;
- последователни стъпки за разбиране на последиците от насилието и тормоза и мерки за подкрепа на децата за справяне с неприемливото поведение, които не наблягат на наказанието.

Цялостната политика се реализира на равнище детска градина, като се осъществяват дейности по превенция и интервенция (реакция).

Превенцията на насилие и тормоз включва комплекс от мерки, които имат за цел ограничаване и/или елиминиране на предпоставките и рисковите фактори, допринасящи за насилието. Превенцията поставя приоритет върху дейности на равнище група/клас, например създаване на правила на отношения в групата/класа, морално възстановяване на щета, тематични дискусии, регулярно провеждани в часа на класа или по друго време. Дискусиите са възможност в групата/класа да се поставят за обсъждане въпроси, които вълнуват или смущават децата, като по този начин се създава пространство за мислене и отработване на агресията чрез говорене, разиграване на ситуации, тяхното обсъждане и съответно осмисляне и развиване на нови умения и модели за ненасилствени отношения и поведение.

Интервенциите включват отговора на институцията при възникнали ситуации на насилие и тормоз. Това са последователни действия и мерки, които целят спиране и разрешаване на възникнала вече ситуация на насилие, тормоз и криза и се реализират като отчитат индивидуалните потребности на всяко дете, включено пряко или косвено в ситуацията, като се прилага принципът на най-добрия интерес на детето.

2. Разработване на система от мерки за реализиране на сигурна образователна среда

2.1. Създаване на координационен съвет с ясни функции и делегирани.

отговорности, който да отговаря за планиране, проследяване и координиране на усилията за справяне с насилието и тормоза. Съветът се ръководи от заместник директор и/или друг педагогически специалист, определен от директора и включва в състава си училищен психолог/педагогически съветник, учители, деца и родители.

2.2. Оценка на ситуацията.

Оценката и анализирането на ситуацията са от значение за планирането на дейности за изграждане на сигурна образователна среда. Оценката съдържа описание на следното:

- До колко са запознати заинтересованите страни с темата за насилие и тормоз?
- Какви видове и форми на насилие и тормоз има в училището?
- Колко често те се проявяват?
- Къде са местата, на които най-често се случват?
- Кой са участниците?
- Как се е реагирало до момента?
- Какво следва да се предприеме, за да бъде реакцията ефективна?

Оценката се организира от ръководството на институцията и се осъществява от координационния съвет в началото на учебната година. За целта могат да се използват редица инструменти, като специални въпросници, дискусии с участие на цялата училищна общност, фокус групи с деца, учители и родители и др. В *Приложения № 4 и № 5* са включени примерни пакети с психологически подходи и инструменти.

Резултатите от оценката и наличието на проблем се представят от координационния съвет и се обсъждат на тематичен педагогически съвет, на който участие могат да вземат всички заинтересовани страни. Резултатите могат да се обсъдят и на родителските срещи, и в часовете на класа.

2.3. Изготвяне на план за превенция и интервенция на насилието и тормоза.

Планът за изпълнение се изготвя и реализира от координационния съвет и се утвърждава от директора с продължителност от една учебна година, като се актуализира в началото на всяка учебна година. Планът включва описание на всички дейности по превенция и интервенция на ниво институция и ниво група/клас и е индивидуален за всяка детска градина, училище, център за подкрепа на личностното

развитие. В плана са очертани срокове и отговорности по изпълнение на дейностите по превенция и интервенция.

2.4. Планиране/актуализиране на дейности по превенция.

2.4.1. Дейности по превенция на равнище ДГ № 186 „Деница“.

- **Създаване/актуализиране на етичен кодекс на училищната общност** съгласно ЗПУО. Етичният кодекс на училищната общност включва всички участници в предучилищното и училищното образование;

- **Създаване на единни правила на детската градина**, които да станат част от Правилника за дейността на институцията. Този процес е от две стъпки:

- 1) Изработване на правила на поведение и ценности от всяка група.

- 2) Обобщаване на правилата на ниво институция и вписване в Правилника за дейността на институцията.

- **Внасяне на промени в Правилника за дейността на институцията при необходимост;**

- **Запознаване на цялата общност с определението, проявлението и последиците от насилието и тормоза;**

- **Повишаване квалификацията на педагогическия персонал за работа с програмите**, включително реализиране на специализирани обучения за определени категории от работещите в институциите на предучилищното и училищното образование за превенция и справяне с насилието и тормоза;

- **Информирание и актуализиране на информацията за наличните ресурси и общността** - съществуващи услуги и програми за превенция и противодействие на насилието и тормоза в детската градина, училището и центъра за подкрепа на личностното развитие.

2.4.2. Дейностите за превенция на ниво група включват:

- Децата и учителят създават **правила за поведение** на групата (описано като първа стъпка от създаването на единни училищни правила 2.4.1. Дейности по превенция на равнище ДГ № 186 „Деница“);

- **Обучителни дейности** и работа с групата, в които водеща роля има учителят. При работата на равнище група следва да се прилагат всички форми на групова работа, дискусии, решаване на казуси, ролеви игри, споделяне на опит, като се използват възможностите на учебната програма, включително теми от глобалното, гражданското, екологичното, здравното, интеркултурното образование, различни дейности.

Целта е да се създаде пространство, в което се говори открито за насилието и тормоза и се работи за формирането у децата на нагласи и социални умения за здравословно и ненасилствено общуване, емпатия, толерантност и уважение към различията, решаване на конфликти и др. Основните теми могат да бъдат:

1) Правата на децата и отговорностите, които те създават по отношение на околните.

2) Ценностите - какво са, какви могат да бъдат, как се проявяват в поведението, как се прилагат в ежедневието?

3) Какво представляват насилието и тормозът, разпознаваме ли ги, как можем и на кого да съобщаваме за случаи на насилие и тормоз?

4) Какви са преживяванията на извършителя, последователите, потърпевшия и наблюдателите?

5) Как се чувстваме, когато видим прояви на насилие и тормоз и какво правим? Какво можем да направим?

- **Използване на подход, ориентиран към децата, на подход за работа с връстници, осигуряване на условия за участие на децата и учениците, които да станат естествените помощници при реализирането на дейностите по превенция (ползване на организацията на ученическите съвети, различни инициативи, идващи от децата и др.);**

- **Провеждане на тематични родителски срещи.**

2.5. Дейности по интервенция.

2.5.1. Дейности по интервенция на ниво институция.

Дейностите по интервенция на ниво институция задължително се включват в Годишния план за дейността на институцията и се приемат на първия педагогически съвет за учебната година. Включват:

- **Водене на дневник със случаи и процедури за управление на информацията;**

Дневникът със случаи се създава за целите на анализа и планирането на цялостна политика за превенция и интервенция на насилието и тормоза. В него се документират единствено ситуациите, съответстващи на второ и трето ниво според приетата класификация (*Приложение № 1*), при което е необходима и намесата на координационния съвет. В Дневника със случаи се описва следната информация: дата, група, участници, вид насилие и ниво, какво е предприето като действие, подпис на служителя.

На базата на вписаните ситуации, координационният съвет извършва анализ и оценка на риска от продължаване на насилието и тормоза. Координационният съвет е отговорен за анализа и разпознаването на деца и ученици, които участват и се въвличат в ситуации на тормоз, без значение дали извършват проявите или са пострадали от насилието. От анализа координационният съвет дава становище за индивидуална работа по случай с дете, което се намира в ситуация на риск по смисъла на Закона на закрила на детето и Закона на предучилищното и училищното образование, предлага мерки и конкретни интервенции, които могат да бъдат индивидуална, групова работа и др. Координационният съвет дава становище и насочва ученикът към допълнителна подкрепа за личностно развитие на дете в риск. Дневникът се съхранява при психолога или педагогическия съветник, а при липса на такъв специалист - при друг член на координационният съвет, определен от директора на детската градина.

- **Инициране на работа по случай, включително насочване на случая към други служби;**

При случаи от трето ниво, както и по преценка при случаи от второ ниво, незабавно се уведомява Дирекция „Социално подпомагане“ (Отдел „Закрила на детето“ - ОЗД) и/или полицията. Уведомените институции започват проверка на сигнала по реда *Координационния механизъм за взаимодействие при работа в случаи на деца, жертви на насилие или в риск от насилие, и за взаимодействие при кризисна интервенция* (виж Приложение № 3: *Кой, кога и къде може да подава сигнал за дете в риск?*), в който еледва да се включи представител на институцията (учител на групата/класен ръководител, училищен психолог/педагогически съветник). Индивидуалната работа по случай с дете се осъществява интегрирано от мултидисциплинарен екип. При становище от координационния съвет в детската градина/училището за инициране на работа по случай или ако не се свика *Координационен механизъм за взаимодействие при работа в случаи на деца, жертви на насилие, и за взаимодействие при кризисна интервенция*, психологът следва да иницира работа по случай с детето в детската градина/училището.

Всеки служител в ДГ № 186 „Деница“ е длъжен при установяване на случай на насилие и тормоз да уведоми директора на институцията.

2.5.2. Дейности по интервенция на ниво група - отнасят се до всички ситуации на насилие и тормоз според предприетата класификация (*Приложение № 1*).

- **Обсъждане между децата и учителя на групата** с цел изясняване на възникнал проблем, влиянието върху всички участници и свидетели, последствията,

както и възможните решения;

- **Съвместни действия между учител и психолог и включване на външни специалисти при необходимост.**

Може да се организират допълнителни занятия с цялата група / клас с подкрепата на психолога или педагогическия съветник. За целта би могъл да се покани и външен за детската градина, центъра за подкрепа на личностното развитие, специализираното обслужващо звено специалист.

- Използване на посредник при разрешаване на конфликта;
- Провеждане на тематична родителска среща.

3. Работа с родители.

Включването на родителите е важна част от реализирането на цялостна политика и важно условие за нейната ефективност. Съгласно училищните политики родителите се привличат като партньори в дейностите по превенция и интервенция.

Партньорството с родителите за съдействие по превенция на насилието и тормоза може да се осъществява чрез:

- Провеждане на тематична родителска среща, в която учителите да запознаят родителите с цялостната политика, да им се представят основните моменти в механизма и да се дискутира тяхната готовност да участват;

- Покана към родители, които да се включат, като представят своите професии, хобита, интереси, така че да направят видима връзката между образованието и приложението му в живота;

- Идентифициране на родители, които могат да бъдат посредници за осъществяване на връзка между детската градина, училището, центъра за подкрепа за личностно развитие, специализираното обслужващо звено и други организации и институции. Родителското съдействие може да има различни измерения, като:

- > родители - специалисти от областта на помагащите професии (психолози, социални работници, медиатори, лекари) или други професии, които могат да бъдат полезни и с чиято помощ могат да се реализират училищни инициативи;

- > родители, изявили желание да се включат в групи за придружаване на определени групи деца по пътя от дома до училището и обратно;

- > родители, изявили желание да бъдат посредници между училището и родителите или други организации и институции, когато това се налага.

Партньорството с родителите в случаи на интервенция: във всички случаи е необходимо родителите на участващите в ситуацията на насилие или тормоз деца да бъдат уведомени за случилото се, както и за предприетите от институцията действия за разрешаване на ситуацията. Насоки към учителя за разговор с родителите:

- Добре е разговорът да бъде започнат със силните страни на децата и след това да се представи ситуацията. Това ще помогне за свалянето на напрежението още в началото;

- Добре е останалите родители от групата/класа също да бъдат информирани за ситуацията и предприетите действия с цел изясняване на неизвестните и сваляне на напрежението. По този начин се ограничават различните интерпретации и спекулации поради непознаване на ситуацията. Родителите трябва да бъдат информирани, че критиките, обидите и negliжирането на другото дете или деца от тяхна страна са недопустими и само ще задълбочат конфликта;

- Разговорът трябва да бъде проведен на подходящо място, в партньорски взаимоотношения, като се остави отворено пространство за споделяне на техните опасения и гледни точки; от разговора могат да бъдат изведени конкретни договорености - кой какво може да предприеме и какво се очаква като резултат. Конструктивно е учителят да дава конкретни препоръки на родителите какво биха могли да направят и да обсъжда дали това е според възможностите им. По преценка, учителят може да насочи родителите за консултация с педагогическия съветник или с училищния психолог, или с други специалисти при необходимост.

Насоки за работа с родители, когато не съдействат:

В случай, че родителите отказват да съдействат или по някакъв начин възпрепятстват действията на детската градина, училището, центъра за подкрепа на личностното развитие, специализираното обслужващо звено учителят следва да се обърне към координационния съвет и случая да се обсъди.

4. Ресурсна обезпеченост.

4.1. Ръководството на ДГ № 186 „Деница“ осигурява:

- ежегодно обучение на служителите по теми, свързани с насилието и тормоза;

- обучени специалисти за интервенция в ситуации на тормоз в институцията, а при необходимост се обръща към външни за институцията специалисти, които са обучени за интервенция в ситуации на тормоз;

- информация, материали по темата за насилието и тормоза в ДГ № 186 „Деница“, информация за наличните ресурси в общността и други.

4.2. Включване в организирани от Министерство на образованието и науката:

- проучване на необходимостта от повишаване на квалификацията на педагогическите специалисти в областта на справяне с тормоза в образователните институции;
- обучения чрез включване на тематични области, свързани с насилието и тормоза в Националната програма за квалификация, посредством оперативни програми и др.

Настоящият документ има характер на задължителен при разработване на цялостните политики и програми, свързани с насилие и тормоз и при справяне в случаи насилие и тормоз.

Приложения:

Приложение № 1: Класификация на формите на насилие и тормоз и предприемане на съответни действия.

Приложение № 2: Дейности по интервенция.

Приложение № 3: Кога, кой и къде може да подава сигнал за дете в риск?

Приложение № 4: Практически насоки за действията, които учителите трябва да предприемат в случай на инцидент, на насилие и в други критични ситуации.

Приложение № 5: Дневник-регистър.

Приложение № 6: Протоколи за съобщаване за тормоз и насилие.

Настоящият механизъм е приет с Решение на ПС /Протокол № 01 / 15.09.2023 г.